

Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
Diversi afecțiuni nu se primesc. Manuscrisurile nu se returnează.
Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
Inerente mai primesc în Viena: H. Moser, Hassenstein & Vogler (Otho Moser), H. Schalek, Alois Herndl, M. Duka, A. Oppelt, J. Donnerberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Duka; în Hamburg: A. Steiner.
Prețuri inserțiilor: o serie armonioasă pe o coloană 6 cr. și 10 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarife și învoială.
Reclame pe pagina a III-a o seră 10 cr. v. a. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU IV.

„Gazeta” este în fiș-care și
Abonamente pentru Anstro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumără la toate oficiile poștale din țară și din afară și la dd. colectorilor.
Abonamentul pentru Brașov:
a administrațiunea, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiul I.: pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a. sau 15 bani. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 194.

Brașov, Joi, 3 (15) Septembrie

1892.

Brașov, 2 Septembrie v.

Am vădit din raportul dela Ciacova, ce l-am publicat ieri, pentru care motiv a fostu disolvată adunarea generală a reuniunii învățătorilor români din diecesa Caransebeșului.

Representantul ocăruierei, giuvarul de fisolgăbiru, fiindu întrebat de președintele reuniunii, din ce cauză a disolvată adunarea, tăbărându în sala întrunirii cu întregu pichetulu de gendarm, răspunde: „Așa vreu! fiindcă n'atî anunțată adunarea în limba maghiară, ci în limba valahă!”

Raportorul ne spune indignat, că fisolgăbirulu a pronunțat aceste cuvinte cu o îngâmfare surprinzătoare.

Ei bine, de unde și-a luat acestu agentu alu guvernului îndrăsnela să vorbescă astfel înaintea unei întruniri românesce atât de numărătoare, în mijlocul unei populațiuni și mai numărătoare române?

Cum de a cutezat acestu funcționar „alesu” alu unui comitat locuit în cea mai mare parte de Români să se bată joc în acestu chip de dreptul limbii române?

Veți dice, că așa mergu vremurile, că șovinismulu maghiar nesuferit a adus lucrurile așa de departe, ca să se calce legea în ziua mare.

Dér vremurile le facu omenii, și fiindcă pe lângă șoviniști, cari sevărescu volniciile și nedreptățile, mai suntem și noi Români, pe a căroru spinare se sevărescu, trebuie să admitem, că și purtarea noastră cade în cumpena vremurilor.

Șoviniștii unguiri pot fi obrasnic și temerari, mai ales când se știu acoperiți la spate de puterea guvernului, dér cine să pună

stabilă îngâmfării și nelegiuirilor lor, decât nu noi Români, în contra căroră se îndreptă atacurile și atentatele lor strigătoare la ceru; cine să respingă asaltul lor brutal asupra limbii române, decât nu energia noastră în lupta legală pentru apărarea limbii și a drepturilor noastre?

Departa de noi a voi să facem vre-o imputare învățătorilor români din diecesa Caransebeșului! Ei își implinescu chiămarea cu scumpătate și cu inimă pentru marea cauză a culturii române.

Avem în vedere aici numai purtarea noastră a tuturor în lupta pentru dreptul de limbă, căci vedem, că contrarii noștri toți în unire năvălesc asupra limbii române și la această năvală nu putem rezista decât numai grupându-ne și noi toți cu toții în jurul stindardului limbii noastre naționale.

Este ore bine ca noi, în multe situațiuni ale vieții noastre publice și private, stându față c'unu șovinismu neimpăcatu și violentu în toate mișcările lui, să ne mărginim a pune mereu la dosar toate ilegalitățile și nedreptățile, fără a deschide o luptă aprigă pe totă linia în contra lor? Ore atunci când dreptul de limbă, chiar și întru câtu este prevădit în vitregele legi ungueresce, ni se calcă de cătră organele și autoritățile publice, cedându mereu și supundu-ne unul câte unul dictatului despotice pentru buna pace, lucrat'am noi totodată și pentru buna dreptate?

Aceste întrebări trebuie să ne preocupe ați cu atât mai serios, cu câtu vedem, că volniciile și ilegalitățile contrariilor noștri nu mai au margini și cutezarea lor

cresce într'unu modu îngrozitoru pe di ce merge.

Este invederat, că continuându noi tactica actuală de apărare contra atacurilor vehemente dușmane, în cete răsirate, fără de nici unu sistem și fără energia cuvenită, situațiunea noastră, cu deosebire în ce privește dreptul de limbă, se va agrava totu mai tare, și în cele din urmă ne vom pomeni, că cu limba noastră stăm mai rău, decâtu pe acele vremuri, când poporul nostru era iobagiu și nu-i era iertat a avé școle și a âmbra la școlă.

Este invederat, că decât lupta noastră pentru limbă nu va fi organizată și susținută cu aceeași vigore și energiă de toți Români dintre Tisa și Carpați, ea va rămâne fără succes.

Decă șovinismulu nerușinat ar fi întâmpinat în toate părțile locuite de Români, cea mai hotărâtă rezistență dela micu și mare, decât am fi luptat astfel sistematic în contra lui, credem, că nici n'ar fi putut să-i crescă așa de multu creșta, cum i-a crescut. În totu casul nu s'ar fi pomenit ca unu fisolgăbiru să cuteze a sfronta dreptul limbii române în modu așa de brutal, cum s'a întâmplat față cu adunarea învățătorilor români din Ciacova.

Legea e cum o facu omenii.

(Urmare.)

5. Familia.

Familia e talpa statului. Instituțiunea de familie este unu obiectu de cea mai încordată îngrijire a fiș-oării statu. Prima creștere o primesce fiș-care cetățenu în sinul familiei.

Sute de ani a fostu Românulu fără școli, — limba lui, credința și datinele lui străbune, numai familia le-a susținut

— și cumă n'a fostu rea școlă acesta, se vede din însușirea poporului român.

În părțile locuite de Români, poți călători ziua noptea, viața și este sigură, și în casă când ai păți ceva, afi mângâiere la casa ori și căru Românu. Dér du-te în pusele vecine? Decă mama română a fostu în stare să și creșcă băiatul în frica lui Dumnezeu și în iubirea de aprăpelu său, atunci când ea suferea sub iobăgia, câtu pote astăzi când are casa ei, când școlile îi vinu întru ajutoru.

Da — ni se va răspunde — însă mamele vostre se temu de școlă.

Va fi! pentru-că am văditu de ce trebă sunt școlile.

Dimișta gătesce mama băiatul pentru școlă, îi dice rugăciune, Niculiță dice după ea — a gătat cu rugăciunea, a imbutat ceva Niculiță, ia cartea și plăcă; maică-sa îi spune: salută în drumu pe toți omenii oinști, învață bine Niculiță, ascultă de domnul învățator și învață și unu versu să ni-lu spui când vei veni acasă.

Vine Niculiță acasă, măicuța'lă așteptă cu doru.—Spune Niculiță ce ai învățat? Băiatul răspunde versul „minden ember legyen ember és magyar”, mamă-sa după ce a priceput înțelesul versului, îi spune băiatului: lasă versul acesta, nu-i frumos.

Mai merge băiatul — mamă sa de frică să nu-i mai dice éráși unu versu rău, nu-lu mai întreabă.

Sera s'adună cu toți la oină — atunci e timpul de conversațiune alu familiei de țeran — pe masă e pasat cu lapte, Niculiță nu vrea să mănăce, a învățat unu versu nou la școlă, pe care îl declamează acum familiei: „tót nem ember, kása nem étel” și deoă la școlă a învățat, că pasatul nu e mănăce, de ce se'lă mănăce.

Mama nu vrea să credă, că băiatul a învățat lucruri de aceste la școlă.—Ba da, dice Niculiță, a venit unu domnu,

„FOILETONULU GAZ. TRANS.”

„Despre cel mai mare poet alu Românilor.”

(Urmare)

În asemenea împrejurări, peste scurtu timp étă, că se vede în capul literaturii și a străduințelor culturale. Terebulu pe care cu însufățire pote să se jertfescă idealului său: creării culturii naționale, etă înaintea lui. Însă în acestu interval devine mai bogat și mai profund și în simțeminte. Devine amoroș, ce altcum nu-i sörtea esolusivă numai a lui Alexandri și a poetilor. Obiectul amoriului său a fostu frumoșă Helenă, fiica lui Costache Negri. De-aci una după alta nascu frumoșele și mai frumoșele doine, a căroră grația naturală, simplitate și ritm melodiou, rivalisază cu doinele populare.

Peste totu, din cântecele lui lipsesce puterea pasiunii și profunditatea, dér cu atât e mai multă gingășia și oăldura de simțeminte blănde și îngănătoare în ele. Rare-ori vesele (?), caracterul lor dominantu mai multu e tonul blăndu, duios al doinelor populare, însă cu atât simplitate și ușurătate naturală, încâtu

în astă privință nu pot rivalisa cu elu nici Mureșianu, nici Bolintineanu; celu dintăiu e mai puternic, mai măiestru, ca și Berzsenyi; alu doilea mai profund și mai înflorit, dér nici unul mai ușor și mai grațios. Ca și cum ar respira aerul balsamat de pădure din ele în sufletu, curat, prospăt, rourat, și ca și cum nici nu ni-le-ar cânta unu poetu eminentu cultu, oi fiul poporului.

Adevărat, că Petofi e în unele din aceste cântece, cari și după criticii români sunt nemăsurat de grațioșe. Nimicu n'o dovedesce asta mai bine decât împrejurarea, că criticii, cari și în legende și în drame îi află multe cusururi, de liră i n'au curajulu să se atingă. Altcum ca liricu nu cântă numai despre amoru, pe care îl ține de simțemintulu celu mai nobil, care după însăși cuvintele lui ni-lu face pe omu deu, oi și despre natură și patriă. Natura, ca totu sufletul nobil, o iubescu cu infocare, érá pentru locul natalu, pe care îl numesce „dulce raiu”, este în gradul supremu entusiasmătu. Cu toate aceste simțemintulu lui celu mai puternic e iubirea de țără și forma acesteia cea mai frumoșă, simțul libertății.

Sörtea Moldovei e grija lui prin-

cipală. Pentru deplina ei eliberare se entusiasmă; pe tiranii ei urăscu; în contra acestor tirani, și peste totu în contra concetățenilor săi nepatrioți, adeseori erupe în blăstămuri gróznice. În această mână însă nu atât maiestatea iubirei de țără, câtu mai multu pasiunea grăiesce, cu mai multu pathos, decâtu intimitate.

Pentru independența națională nu numai, ca poetu, se însufățescu, ci multu face și ca deputat, aouși și ca ministru de culte, ba și cu esemplu merge în frunte, când pe la meșul anilor 40 elu de sine își emancipează iobagii țigani, care esemplu îl urmăză apoi și ceilalți proprietari români.

În acestu an însă îl ajungu și o mulțime de desastre. Îi móre mama, apoi tata și și perde și iubita, pe Ileana Negri. Acestă mușă delicată trebuie, că a fostu o aparință rară pe atunci în România. Dispunea de toate frumșetele grației și spiritului. Lângă părintele său cultu ea se împărțea de cea mai distinsă creștere, prin urmare și spiritualminte a fostu demnă de poetu. Avută, frumoșă, nobilă și cultă... la totu casul sunt patru calități, cari nu numai pe tinerii de astăzi sunt în stare ai însufățu, — mai alesu

tote la oaltă, — oi și pe unu poetu.

Dér a umblat rău, căci cu ocașiunea unei preumblări cu calul, ea atât a cădutu de nenorocitu, încât pușin după aceea a repausat. Poetul a edat într'unu volumu elegicu, în „Lăcrimioșe”, arđetőrele sale dureri, după care mai târziu (1852) a urmatu altul, „Doine și Lăcrimioșe”, astfel făcendu nemuritoare pe aceea, care-i condonase amorul ei. Cătră aceste mai târziu adauge volumulu „Mărgăritărele”, care apărându și în edițiuni nou, împreună facu cununa activității sale poetice, deorece — cum a fostu amintit — Alexandri în cântecele lirice e mai mare.

Tenorul acestor cântece deja l'am atinsu; aici voiu aminti încă ceva pe scurtu despre forma lor. Ritmulu poeticu român par excellence e celu accentuat cu cadere trohaic. Nu judec de trohaicu ritmulu român pentru aceea, că împărțirea împreună cu asta, prin ce melodia devine peste măsură monotonă, abia o vei afla în doinele, horile și colindele române, ce numai în avantajul melodiouității aceluora se întâmplă. Conferesca ori-oine aceste forme melodioușe cu romanțele poesiei populare spaniole, cari sunt par excellence tro-

a vizitată școala și a dată cărți ungu-
resci la băieți, dîcîndu cătră domnul în-
vățător că trebuie să învețe băieții din
aceste cărți. — *Etă dēră, ce am în-
vățat.*

Dascăle, dascăle! esclamă biata mamă.
mi-ai spurcat copilul! Deși nu bietul
dascălu pōrtă vina.

Dēră mama acēsta nu va mai avē
încredere în șoala unde aude băiatul,
oă omul nu-i omă.

E conservativ Romănul, datinele
străbune, iubirea părinților, a limbei
sale, și iubirea de aprōpelui, în familia
le-a învățat; — decă șoala lucră în di-
recțiune opusă principiilor primite în
familia, nu va avē popularitate.

Aștēptă încă mamă, decă se vorū
înființa asilele de copii, vei avē să dai
băiatul în vērștă de trei ani la asilū,
sē învețe unguresce — și rugăciune spe-
cială!!

Da! trebuie despărțit băiatul încă
de mică dela sinulū familiei, sē nu se
desvōlte în elū pietatea pentru datinele
familiei, sterse trebuie tōte iluziunile, oă
nu este lipsă de idealist, nu e permis
sē fiă omul preocupat de altă idee,
decătă de idea de statū maghiarū.

Ai nume romănesc! Schimbă-lū ale-
geți un nume cu sunetū patriotiōd, un
nume unguresc — ca sē nu mai fiă ni-
micū, ce țiar aduce din cānd în cānd
aminte de pomenirea moșului și stră-
moșului tēu. Schimbarea se face fōrte ușor
— suntū societăți, cari 'ți stă într'a-
jutorū.

Las' sē fiă! părinții și moșii mei au
fostū omeni de omenie, nu mi-e rușine
de numele lorū. Silă nu este, legea imi
apēră casa și numele de familia!

Așa e! dēr sē veți, nenea Todorū
a avutū unū feciorū voiniōd și de trebă:
ieșindū dela armată a încăputū gendarmū,
veți oă și-a schimbatū numele!

Da domnule! plāngēndū a surisū fe-
ciorulū la părinți, oă i-s'a datū de înțe-
lesū, sē-și caute unū nume ungurescū,
oăci altcum nu va avē nici o înaintare,
elū nu vrea sē mai fiă părinților spre
greutate — sē-i ierte acestū pēcatū, —
pe elū îlū chiāma Hollosi — așa iau fă-
cutū domni legea.

E cu puțință, ca sē nu fi siguru
nici cu numele tēu. Este da! Pe nenea
Telentie, care a ajunsū primarū, l'a pe
depsitū domni cu 25 fl. pentru-că nu
s'a subscrisū „Tihamer“ — pe basa
legi.

Pe Trifanū Cămpăneanu l'a pedepsitū
solgăbirēulū cu 10 florini, pentru-că nu
s'a prezentatū citatū fiindū sub nume de
Mezei Tihamer.

Asta e legea!....

(Va urma.)

haice și chiar și cu puțin gustū musi-
calū, și va putē sē observe diferința rit-
mică, în mânia uniformității silabice (de
8) a rēndurilor.

În poesia romănă dominante suntū
cele de 4 și 3 și dintre aceste într'unū
rēndū numai 2 suntū, prin urmare în
rēndū e numai o cesură, care împarte
șirulū în două părți, ca la Maghiari pe
anticulū de 8 silabe în $\frac{4}{4}$, *ēră nu în
patru părți*, ca p. e. în formele spaniole.
Etă unū exemplu:

Inima-mi e amarită ($\frac{4}{4}$)

Barca vieții înegrită: ($\frac{4}{4}$)

De-oiu trăi, n'am ce dori, ($\frac{4}{3}$)

N'am ce jăli, de-oiu muri. ($\frac{4}{3}$)

Însē chiar acēstă particularitate a
accentuării o ținū eu de frumșeta cân-
tecelorū romănesci și judecū de-o proce-
dură cu totulū nemotivată introducerea
oăderei trohaice. Alexandri folosese și
alte forme, mai alesū forme italiene, fran-
cese, cu deosebire la rimare, jambi și
anapestus și altele, cu care fără îndoi-
ielă a îmbogățitū formele poeziei romăne;
însē ritmulū și la elū numai atunci e
întru adevērū grațiosū, cānd rēmāne la
formele originale, înțelegū formele po-
porale.

(Va urma.)

CRONICA POLITICA

- 2 (14) Septemvre.

Vorbindū despre politica Vaticanu-
lui „Figaro“, într'o corespondență ce-o
primese din Roma, dīce: E aprōpe si-
gurū, oă în celū mai de-aprōpe Consis-
toriu (în Februarie) Papa va numi mai
mulți cardinali străini, decătū italieni.
Acēsta mai întēiu din punctū de vedere
financiarū, fiindcă pe cardinalii italieni
trebuie sē-i plătescă Papa; apoi pen-
tru-că în timpulū din urmă au muritū
aprōpe numai cardinali din străinătate.
Numai în Austro-Ungaria au muritū 4
cardinali: Simor, Haynald, Mihalovic și
Fürstenberg. Cu tōte acestea Leo alū
XIII-lea nu prē este aplecatū a numi
cardinali austriaci, sēu unguri, fiindcă în-
tre sf. Scaunū și Austro-Ungaria suntū
cam încordate raporturile, din motive po-
litice; ba e probabilū, că din Austro-Un-
garia nu va numi nici unū cardinalū.
Astfelū tripla-alianță va avē cu 4—5 vo-
turi mai puținū în viitōrea conclavă.

*

Organulū oficialū alū fracțiunei
socialiste din Germania; „Vorwaerts“,
a publicatū de curēndū reflecțiunile
sale asupra ȳilei dela Sedan, dī-
cēndū între altele: Suntū ađi două-deci
și doi de ani, de cānd împēratulū Fran-
cesilorū a fostū făcutū prizonierū cu o
mare parte a armatei sale. Decă s'ar fi
respectatū fāgăduiala solemnă, oă Ger-
mania nu face rēboiul, decătū în contra
împēratulū, care ni-lū declarase, *ēr* nu
poporul francesū; decă ar fi fostū atunci
în capulū guvernulū din Germania o-
meni iubitori de pace și de libertate,
cari sē-și fi făcutū o lege supremă de a
voi binele poporului, — victoria de la
Sedan ar fi fostă sfirșitulū inspăimēntă-
torulū rēboiulū fratrioidū, care încērase
douē din cele mai mari națiuni civili-
sate ale Europei, și după oăderea impe-
riulū francesū o *ēră* de fericire pentru
popōre s'ar fi pututū deschide. Atunci,
2 Septemvre ar fi fostū o aniversare, pe
care am fi putut' o sērbatori și noi. Dēr
evenimentele au luatū altū curs. Nu li-
bertatea și pacea erau stelele conducē-
tōre ale guvernulū germanū, o i pute-
rea. Rēboiulū a fostū armatū, deși îm-
pēratulū era prizonierū și imperiulū rē-
turnatū. Cucerirea Alsației-Lorenei de-
veni sōpulū rēboiulū; rēboiulū în con-
tra împēratulū deveni rēboiulū în contra
poporului francesū. A rezultatū, oă după
Sedan, lupta s'a prelungitū de două ori
mai multū ca înainte, cā victoria ce ni
s'a întēplatū după omoruri în masă,
n'aduse Germaniei și lumii, în locū de
pace, decătū un risicū perpetū de rēboiulū;
cā molochulū militarismulū luă o creștere
gigantică Astfelū Sedanulū pentru noi
Germanii, a inauguratū nu o *ēră* de te-
ricire, dēr de servitute, de legi escep-
ționale, de facere artificială de milionari
și de sārăcirea masei, de asuprire și de
exploatare fără margini, de corupere:
într'unū cuvēntū, Sedanulū a produsū *ēră*
Bismarck.

Diarulū rusesō „Grajdenin“ vor-
bindū desp e amintita aniversare, dīce
oă acēsta a avutū până acum unū ca-
racterū de fanfaronadă, dēr în anulū a-
cesta a decursū în liniște. Fōia ru-escă,
după ce face unele observațiuni asupra
însemnătăței ȳilei dela Sedan, dīce ur-
mătōrele: „În anulū, ce a premersū rē-
boiulū franco-teutonic, nu se aflau Fran-
cesul de locū într'o splendidă situațiune
financiară. Tesaurulū metalicū alū băn-
cei francese nu trecea atunci suma de
300 milioane. Astăđi acestū tesaurū este
de 2969 $\frac{1}{2}$ milioane franci, dintre cari
1672 milioane în aurū și 1297 $\frac{1}{2}$ mil. în
argintū. Suma tuturorū bancnotelorū din
circulațiune nu trece suma de 3038 $\frac{1}{2}$
mil. franci, va sē dīcă, numai 70 mili-
oane franci mai mare ca tesaurulū meta-
licū. Și Francia, care are în pivnițele
băncei așa averi colosale, a plătitū chel-
tuelele de rēboiulū și a achitatū cele 5
miliarde contribuțiune. Dreptū are ȳia-
rulū englesū „Standard“, cānd dīce, cā
avunțile Franciei suntū nesecate!“

SCIRILE ȳILEI.

- 2 (14) Septemvre.

Răpire de copii. Foile unguresci
din Pesta spunū, că Lunī sēra a sositū
acolo o caravană de 174 copii slovaci,
cari au fostū luați dela părinți lorū pen-
tru a fi duși între Maghiari, ca sē se ma-
ghiarizeze. În Pesta bieții copii, cari ve-
niseră sub conducerea a trei învățători
maghiari, au fostū obiectulū unei admi-
rațiuni generale, așa oă a trebuitū sē
intervinā poliția pentru a le face drumū
printre mulțimea curioșilor de pe strade.
În Pesta copiii au fostū împărțiti în două
părți: o parte, constatātōre din 104
inși au fostū transportați în Hajdu-Bō-
szōrmény, *ēr* ceialalți au fostū duși la
Crișulū-mare, unde au fostū dați pe mână
singuraticelorū familii unguresci, cari
s'au angagiātū de-a face din ei ianiberi
maghiari. — Și acestea se comitū în
ȳia mare, fără rușine de omeni și fără
frica de Dumnezeu. *O tempora!*

-x-

Academia culturală-scientifică slovacă.
Organulū naționalū slovacū „Narodnie
Noviny“ publică unū apelū subscrisū
de naționalității slovaci: Andreiu Kmety,
Ioan Francisci, Paul Mudron, Mateiu
Dula, Ambrosiu Pietor, Svetozar Hurban
Vajansky, Sigismund Melfelber, Georgiu
Ciajda, Iosif Skultety, Andreiu Socolic,
Dr. Petricovic, Samuil Simko, Samuil
Sipka și Andreiu Halasa, prin care se
intenționează înființarea unei academii
scientifice slovace (Slovensky vedecky
spokol) a cărei centru sē fiă în T. Szt-
Mărtinū. Din Statutele constatātōre din
17 paragrafi apare, cā noua societate are
de scopū promovarea artelorū și sciințel-
lorū, evitāndū cu desăvērșire discutiunea
cestiunilorū religiōse și politice. Socie-
tatea va eda și o revistă scientifică.

-x-

Kossuth blamatū. Mare turburare a
produsū între kossuthiști faptulū, cā în
adunarea orășenescă a Orădiei-mari, pu-
nēndu-se ȳilele acestea la votū propune-
rea, de-a se declara Ludovicū Kossuth
ca cetățēnū de onōre alū acelu orașū,
ea a fostū respinsă cu o majoritate de 39
voturi. Ca manifestațiune, Kossuthiștii îm-
preună cu tinerimea maghiară dela Aca-
demia de drepturi din Orade, au aran-
giātū în urma acēsta unū conductū cu
torțe în onōrea a doi reprezentanți oră-
șenesci, cari au pledatū mai cu focū pen-
tru propunerea de a se declara Kossuth
de cetățēnū de onōre, *ēr* pe vre-o trei
dintre cei ce au pledatū în contra pro-
punerei, i au flueratū și huiduitū cu stri-
găte de „abzug“. De-asemena s'a con-
vocatū prin placate o mare adunare de
protestare. Tōtă presa kossuthistă este
consternatā și țipă în contra guvenamen-
talilorū, cārora le atribue blamagiulū.

-x-

Suspendatū. Consistorulū episcopescū
gr. cat. din Gherla, în ședința sa dela
10 Septemvre n. c., a suspendatū pe d-lū
Dr. Vasilie Lucaciū din postulū de pa-
rochu alū Șisescilorū. Informațiuni mai
detaliate nu avemū asupra acestui regre-
tabilū incidentū.

-x-

Batjocurirea unui cimiterū. Ni-se
serie, cā în cimiterulū comunei Abafia,
din jurulū Reghinului, care servește, ca
cimiterū comunū credincioșii tuturorū
confesiunilorū din satū (greco-cat, rom-
cat. și ev. ref), au fostū îngropați în cur-
sulū acestui anū alături ca trupurile ce-
lorū adormiți în Domnulū — nu mai pu-
ținū ca 140 de porci de ai nobilului ba-
ronū Huszar Karoly. Peste nōpte apoi
cāniū au scosū din pământū cadavrele por-
cilorū și au umplutū întregū cimiterulū cu
ose, *ēr* gropile au rēmāsū ȳile întregi des-
coperite, fără ca autoritățile sē se fi în-
grijitū de-a împedeca acēstă miserabilă
insecțiune a aerului. — Decă autoritățile
bisericesci din comucă tolerēză în liniște
și pace o asemenea profanare infamă
a cimiteriului lorū, cum de nu se iau
în sēmă celū puținū prescripțiunile hi-
gienice, privitōre la măsurile de precau-

ține în contra colerei, care astăđi ame-
nintă tōtă Europa? Nu se află în păr-
țile acelea nici unū omū mai cu inimă,
care sē denunțe acestū desfrēu alū au-
torităților locale, înaintea mai marilorū
lorū?

-x-

Esecutarea legi pentru asilurile de
copii. Pentru esecutarea acestei legi, (art.
de lege 15 din 1891) s'a făcutū, serie
„Pester Lloyd“, unū pasū nou însemnatū
prin crearea unui regulativū alū prepa-
randiilorū pentru asiluri. Fōia oficială
publică deja acelu regulativū, prin care,
dīce „Pest. Lloyd“, sē încheiă deocamdată
dispozițiunile mai importante cu privire
la creșterea îngrijitōrelorū de copii. La
începutulū anulū acēstui a publicatū
ministrulū de instrucțiune planulū de în-
vățămēntū alū preparandiilorū pentru
asile, a înființatū unū cursū de învățā-
tori și învățātōre în institutulū reuniunei
centrale frōbeliane, a înființatū prepa-
randii pentru învățātōre în asile, în Hod-
mēzō Vasarhely și Poșionū, și a asigu-
ratū înființarea unui asemenea institutū
și în Sepsi-S. György.

-x-

Concertū. Musica orășenescă va da
māne sēră unū Concertū în grădina ho-
telului „Pomulū verde“. Începutulū la 7 $\frac{1}{2}$
ōre sēra.

-x-

O scire literară de senzațiā a fostū
rēspānditā ȳilele acestea prin ȳiarele eu-
ropene. Se dīcea oă Carmen Sylva ar fi
terminatū livretulū unei opere pentru
care ducele de Edimburg ar compune
musica. Opera ar fi fostū destinatā tea-
trului regalū din Copenhaga. Acēstă
veste pusesse în mișoare pe cei mai în-
drāsneți și mai bogăți impresari. Oferte
fantastice s'au făcutū, se dīce, Reginei
și Ducelui. Amēnd oi au rēspunsū însē
oă nici vorbă n'a fostū de o asemenea
colaborațiā, — spre marea decepțiune a
impresarilorū, cari miroseau deja căști-
gurū fabuloșe.

Corespondența „Gaz. Trans.“

Hațegū, 27 Augustū 1892.

Stimate d le Redactorū! Credū, oă
este bine sē povestescū cu de-amēruntulū
cele ce am pătītū în excursia mea prin
Hațegū. Ajunsū în 10 Aug., îndatā ce
aflară, oă suntū din Bucuresci, în ȳia
urmātōre încă de diminetā trimitū po-
runcă dela poliția, sē le dau pașaportulū,
și după ce mi-lū iau și mi-lū plimbă pe
la poliția, mē pomenescū cu însuși că-
pitanulū de poliția, cā-mi bate la ușă
și-mi vine în odae sē-mi anunțe, cā mi
se restituē pașaportulū. Eu m'am miratū
de vorbele d-lui căpitanū, cāci fiindū
pașaportulū în tōtă regula, putea ōre sē
mi-lū reținā? Observațiile primarului,
cā în Romānia de ce se dă pașapōrtele
numai pe 11 lunī și nu se dă pe unū
anū întregū, și cā de ce s'a scrisū în
elū „bunū pentru străinătate“, și nu s'a
pusū anume țēra, în care ași fi voitū sē
cālētōrescū — mi s'au părutū ridicole.

Destulū însē, cā mi s'a impusū obli-
gațiunea, cā decă am de cugetū sē rē-
mānū mai multū de trei ȳile în Hațegū,
pentru timpulū cātū voiu petrece, totū
din trei în trei ȳile sē mē anunțū din
nou și în persōnā la poliția. Eu sciu, oă
în alte orașe, cum e d. e. Brașovulū, se face
totū posibilulū, ca sē atragă cātū mai
mulți ōspeți, scitū fiind, cā asta este
în interesulū materialū alū orașului —
în Hațegū însē e cu totulū altfelū: unū
individū, cārui a ci i dicitū primarū, se
mira: cum de toomai în Hațegū m'am
decisū sē cālētōrescū, și mē trimitea prin
Madagascar și Borneo. Am trebuitū sē le
considerū astea ca vorbe de omū cu cēlă
grōsă și nasu roșu.

Se'nțelege, ca pe cānd mi se întē-
plau astfelū de neajunsuri, eramū totū
deodată în de aprōpe observatū și spio-
natū: ce faou, cu cine mē întēlescū,
ce vorbescū etc. etc. Decă lucrurile s'ar
fi opritū aci, n'ar fi nimicū: eu le de-

clarasem, că n'amă nici un secret, nici în vorbe, nici în fapte și nici măcar în geamantan. Dér făcându în 14 Aug. o excursie în Grădiște i-am pus pe gânduri și de aceea a doua zi dimineața 15 August, zi de sărbătoare și zi de tângu slobod în Hațeg, când mă reintorsei în Hațeg, mă pomenesc cu căpitanul poliției, însoțit de doi gendarmi cu baionetele pe pușcă, că mă ia din mijlocul tângului și mă provoacă să-i conducă la Hotel unde aveam odaia, să-mi facă perchișiune. În fața forței brutale a trebuit să cedez; a trebuit să mă las să fi dus între baionete în ochii mulțimei de privitori, oarf, decât n'ar fi sciot cum stau lucrurile în Ardél, ar fi crezut, că cine scie ce criminalul sunt. Ajunși în odaie, le-am deschis geamantanul și în decurs de vre-o 1/2 oră mi au răscolit tot ce aveam, mi-au căutat prin haine și prin hârtii și nimic n'au lăsat necercetat. A crezut pôte d-lă căpitan de poliție, că are ocazia de a se recomanda, ca omă vigilant, dér s'a înșelat, și întrebându-l la urmă: ce-a fost asta, dete din umeri și trebui să se retragă rușinat, căci rezultatul perchișiunii putea să-l prevadă.

Cu toate acestea am trebuit să merg și pe la pretură. D-lă pretor, un omă foarte delicat, după-ce mă țin în picioare vr'un sfert de oară, imi dete a înțelege, că d-sa voesc numai să mă pună în siguranță, căci „*décă 'mi s'ar întâmpla ceva ca străin, ce ar dice Franca, Germania și Anglia despre Ungaria*“. Am cerut atunci o hârtie la mână, un fel de *salvus conductus*, la ceea ce d-sa s'a învoit, cu condițiunea de a-mi lăsa pașaportul la d-sa. Dér ce să vezi; după ce îi oferă pașaportul, îl vedit, că ia o colă de hârtie, scrie cu mare greutate vre-o două rânduri și rupe hârtia; ia altă colă, ér mai srie vre-o trei rânduri, să mai uită prin pașaport și apoi plecă într-o cameră de alături, de unde se întorce după vre-o două minute și-mi restituie pașaportul. Una cerusem și alta mi-se da; întrebându, de ce nu-mi dă hârtia cerută, mă asigură, că a dat d-sa ordin, și sigură că va fi dat, căci nimic nu mi s'a întâmplat. De altfel în Ardél, când gendarmii și slujbașii mari și mici ai statului te lasă n'pace, de nimic n'ai să te temi.

În drumul spre Hațeg imi uitau pardesiul în trenul, ce se desparte la Teiuș spre Clușiu. Ajunși la Simeria (Piski) am telegrafat după el și am plătit și răspuns pentru Petroșeni, am plătit 98 cr. O săptămână înțregă am tot așteptat, și nu numai, că nu mi-a venit pardesiul, dér nu mi-a venit nici răspunsul plătit. Și într-o săptămână s'ar fi putut duce și întorce un omă pe jos. Bani dați pentru telegramă, când nu sunt servit, îi consideră ca furat, și faptul ca pungășă. Acuma luând vorbele d-lui pretor, pot eu să-l întreb: „*ce va dice Franca, Germania și Anglia despre Ungaria*“, când plătesc și slujbașii statului, fără să-i facă serviciile plătite, îi iau, séu mai bine, îi fură banii?!

G. I. Pitișu

„Piedecile maghiarisărei“.

(Fine.)

Art. de lege XVIII din 1879 dispune propunerea obligatorie a limbei maghiare în toate școlile; dér pentru aceasta și înainte și după aceea s'a conceput, ori s'a trecut cu vederea, ca să se califice învățătorii confesionali în limba nemaghiară. Astfel e lucru firesc, că guvernul a trebuit să se convingă, că legea nu se pôte executa, fiindcă n'a fost pregătită. Pentru învățătorii confesionali necunosători de limba maghiară, cari s'au sporit astfel, s'au deschis apoi cursuri suplimentare de limba maghiară; acestea în curând au fost sistate, ca și când ar fi învățat toți unguresce, căci s'a adevărit și nesuccesul acestora.

Dér greșesc foarte multă acela, care pune nesuccesul acesta în raporturile de calificare a învățătorilor. Câte preparandii sunt, atâtea feluri de valori au diplomele învățătoresci; și foarte puține pedagogii stau pe nivoul, de a pute califica pe elevii lor pentru misiuni naționale însemnate. Statul ține, ce e drept, în bună rânduială institutele sale pedagogice; dér noi de atunci cunoscem mai bine numai defectele institutelor preparandiale confesionale. Primele și-a pus între una dintre problemele cele mai urgente, înființarea unui institut preparandial ordinar...

Maghiarisarea este problemă grea; nu în școlă, ci în practică se pôte aplica sistemul ei. Totuși guvernul a sistat adunările învățătoresci, unde în mod practict s'a arătat în ce chip trebuie învățată limba maghiară în școlă străine. Pe banii aceia s'au creat poziții pe alt terenu.

Décă dreptă cauză a ceretărei ne-regulate a școlii și a neglijiărilor voi aduce împrejurarea, că executarea legilor de învățământ este încredințată organelor administrative, cred că totul este explicat.

Este apoi defectuos însuși planul de învățământ, fiindcă nu obligă însușirea vorbirei fluente a limbei maghiare, ci studiarea gramaticii. Și într'adevăr, cel ce-și ține de-o datorie a învăța subiectul și predicatul etc. precum și a traduce câteva dicteri, acela face destul planului de învățământ; pe lângă aceasta mai vin câteva versuri și étă, că este exhaustată învățarea limbei unguresci. Un astfel de rezultat e surprinzător de repede, publicul aplaudă la esamen; dér pentru acesta în public, nici într'un deceniu nu s'a înmulțit măcar cu un suflet numărul celor ce sciu unguresce.

Pentru toate acestea pe inspectorii școlastici nu-i putem face responsabili, fiindcă este o imposibilitate fizică a pute ei visita cum se cade, în timp de 200, ori chiar și mai puține zile, vre-o 400—500 școle. Răsul acesta nu se pôte delatura, decât prin instituirea de inspectorate speciale câtă mai curând, ... mai ales în ținuturile locuite de naționalități. Acesta este punctul cardinal al politicii de învățământ, fără de care să nu așteptăm succes pe tărâmul maghiarisărei....

Ce se vorbesc despre acei membri ai senatului școlastic, cari pe față, ori în ascuns profesăz idei contrare statului? Oare concedă acestia învățătorului o activitate în direcția maghiar-patriotică? Bine să ne însemnăm, că în ținuturile locuite de naționalități, reprezentanții școlilor confesionale sunt în mare parte de acestia. Si totuși legea dă cu totul în mâinile acestora pe învățător. În zadar ar lua statul în mână sa calificarea învățătorilor, decât în viața lui practică învățătorul stă sub superioritatea acestora; și cele mai nobile intențiuni ale lui trebuie să și le suprimă; nu se pôte pune în contrast cu mai marele séu, decât nu voesc să lucreze în contra intereselor proprii...

Ministrul opresce cu grămada cărțile folosite în singuraticile școle. Cine le-a virit pe acele acolo, decât nu astfel de senatori școlari? Dér legea le dă lor libertate, îi investesc c'un dreptă așa de deosebit. Ministrul a conscriș venitul învățătorului, ca unde acest nu atinge minimul de 300 fl., să substitue statul lipsa; dér am aușit dela mulți, că nu au lăsat să se arate starea adevărată a lucrului, ca nu cumva statul să pôtă controla mai strict administrarea lor.

Și unde maghiarisarea arată un fel de rezultat în școlă, acesta érași se pierde afară de școlă, fiindcă folosirea limbei maghiare nu pôte să și facă drum în viața comună, în biserică.

Reuniunile de cultură (maghiarisătoare — Tra) dezvoltă o activitate vrednică de recunoștință, dér cu modesta

lor putere materială împărțită în părți mici, nu-și ajungă nobilul scop, ce-au intenționat. După modesta mea părere, decât *inspectoratele speciale* s'ar constitui în cercul lor de activitate, decât pondul lucrării lor s'ar pune în centrul cercului și aici ar lucra cu puteri unite, s'ar pôte dobândi un rezultat cu multă mai mare, decât prin înființarea de singuraticile școli și kisded ovuri.

La noi nu se pôte vorbi nici de școlă, nici de maghiarisare, fără de-a nu se atinge raporturile confesionale. E regretabil, că statul și biserica nu se ajută împrumutată în scopurile lor; nu vreau să și recunoscă comunitatea de interese; multe confesiuni nu cunosc datori fața cu statul, nu sciu împreună patriotismul cu religiozitatea. Cu provocare la simțul religios al poporului, nu lasă limbei maghiare teren în biserică. Am cetit, că într'un loc oredincioșii au lăsat pe popa în biserică, fiindcă în ziua primă a Crăciunului a predicat unguresce. Dér pentru primul debut numai acela alege astfel de mijloce, care voesc cu tot prețul, să dovedescă imposibilitatea maghiarisărei. Tactul fin și corect ne spune, când, unde și cum să pășim. Cine vré maghiarisarea cu ori ce preț, acela nu cunosc simțibilitatea poporului, și pe lângă acesta, în astfel de mod, nu poți maghiarisa pe bătrâni de 50, 60, 70 ani. Dér viceversa, nu înțeleg de ce să nu poți învăța pe copiii de școlă și pe cei mai adulți, a cânta cântări bisericesci unguresci și a-i obișnui, prin mici cuvântări sfinte, la predicății unguresci.

În acestea vedă eu piedecile maghiarisărei, și ceea ce am spus aici fără preocupare, să basază pe fapte. Décă statul nu se va grăbi a lua ca contribuția banii ce vor rămâne în punga poporului după regularia Congruiei, ci-i va folosi pentru salarisarea învățătorilor și îmbunătățirea școlilor, atunci rezultatul s'ar înțeci până la viitorul deceniu. Istoria ne arată, că națiunea noastră totă atunci s'a deșteptat pentru o mai mare activitate, când un mare pericol amenința patria: eu scot speranță și din actualele raporturi încordate.

Și noi, nemaghiarii, scotem speranță din trecutul și din puterea de viață a limbei noastre, că ori ce atentat al turbatului șovinism maghiar, ce se va îndrepta în contra limbei și a vieții noastre naționale, se va zdrobi de stânca neînfrântă a iubirii noastre de limbă și de nemă, ér maghiarisarea nu va reuși să ne contopescă într'un element străin, nici în vecii vecilor. Începe Maghiarii cum au încercat, și se vor convinge, căci se vede, că nu s'au convins, că sângele nici odată apă nu se face.

Mulțămă publică.

Cu ocaziunea „*producțiunii musicale*“, arangiată de mai mulți studenți dela gimnasiul român gr. or. din Brașov la 29 Iunie v. c. în opidul Făgăraș, au binevoit a supra solvi următorii domni și domne.

Dr. Nicolau Șerban dep. diet. 4 fl. 20 cr., Basiliu Rațu vicariu 2 fl. 20 cr., Iuliu Danu protopop 2 fl. 20 cr., Basiliu Stanciu, căpit. ces. reg. pens. 2 fl. 20 cr., George Vasu, prop. 1 fl. 60 cr., Dr. Andreiu Micu, adv. 1 fl. 20 cr., Samuel Fleischer, preot ev. ref. 1 fl., Iacob Oana inv. 1 fl., Dr. Nicolau Motoc, adv. 80 cr., Antal Keresztesy, primar 70 cr., Maria C. Popu 70 cr., H. Schul, medic 70 cr., Al. Pocolu, concip. 70 cr., Zosimă Oana, prop. 70 cr., Dr. Sotron Comșa, medic 50 cr., Zinca Romanu 40 cr., Georgiu Boeriu, prop. 40 cr., Carol Slavic, comere. 40 cr., Dr. Hofman, medic 40 cr., M. Dărogea, not. 40 cr., N. Șerbanu, preot 40 cr., V. Dan jud. reg. 30 cr., I. Kraft, prop. 20 cr., W. v. Steinburg 20 cr., N. Făgărașan 20 cr. și I. Dejenariu 10 cr.

Tutorul le exprimă cea mai căldurosă mulțămă pentru ofertele marimose. Producțiunea a avut venit curat 20 fl. v. a., cari s'au transpus, conform destinațiunii, reuniunilor de femei române din Făgăraș.

În general ne simțim datorți cu mulțămă ferbinte față de întreg publicul din Făgăraș și jur pentru interesul, cu care ne-a primit și a sprijinit întreprinderea noastră; ér în special p. t. d. lor Dr. N. Șerban dep. diet. și dr. St. Popu, ficiu comit. și, cu deosebire ne potenăm mulțămă noastră sinceră și căldurosă față de Rvdsmii d-ni Basiliu Rațu, vicariu și Iuliu Danu protopop, pentru încurajarea și ostenețele ce le-au avut la reușita întreprinderii noastre, cum și pentru iubirea și dragostea părintescă, cu care ne-au sprijinit.

Comitetul arangiator:

Corneliu Comanescu, Octavian Vasu, pres. cassaru.

Iosif Andreiu, secret.

Telegr. part. a „Gaz. Trans.“

Budapesta, 14 Septemvre. În cauza brutalității dela Ciacova, s'au făcut prin avocatul reuniunii, d-lă C. Brediceanu, *reclamări energice la ministeriul de interne*, cerându-se remedii contra ei.

TELEGRAMELE

„Gazetei Transilvaniei.“

(Serviciul biurolui de cor. din Pesta)

Budapesta, 14 Septemvre. Diarul „*Pester Lloyd*“ anunță, că rezultatele principale ale socotelor finale pro 1891 arată un prisos de 30.521,949, deorece preliminarul a arătat un deficit de 8.097,608. Resultatul, după ce s'au comparat, este cu 38.619,957 mai favorabil ca preliminarul.

Simla, 14 Septemvre. Se anunță, că Rușii au evacuat cu totul regiunea Pamirului.

Cinci-biserică, 14 Septemvre. Aseră a fost iluminățiune, conductă de torte, serenadă. Regele, care sta cu contele Szapary pe balcon, trimise să chime sus pe conducătorul cântăreților, mulțumindu-i pentru frumoșă orațiune.

DIVERSE.

Un Turcu cu corne. Într'un institut de săraci din Londra se află un ôpe foarte curios. El e un Turcu, care are în frunte 2 corne crescute din carne, de când era deja copil. Doi „*intreprindători*“ din țera lui, scotind că cu „*minunea*“ asta pot face parale multe, au luat pe bietul Turcu și l'au dus drept la Londra, ca să-l arate publicului. Dér n'a făcut nici o ispravă. Vedându că o s'ajungă să moră de fôme, ei au închiriat Turoului cu corne o odaie și au plătit înainte pe o săptămână. Apoi au dispărut din Londra. Bietul Turcu nu scia nici o iotă englezesc. Trece o săptămână. Proprietăresa care parale. Turcul: „*ioc*“ parale.

— „*Plătește-mi ohiria, d-le!*“

— Turcul: „*căldărîm?*“

— „*N'ai parale?*“

Turcul: „*Adinim?*“

În sfârșit nu se înțelegeau de loc. Proprietăresa a denunțat lucrul poliției, care a dus pe sormanul Turcu în institutul săracilor. Consulatul turcu va plăti cheltuiala și-l va trimite ér în țera lui, ca să admire talazurile mării și pădurile de sicomor.

Complezanță. Dama: Să crezi d-le doctor! M'am cântărit astăzi la cumanatul meu; ce greutate credeți că am? — Netto 120 f. — Doctorul: Netto? Ah! e imposibil: Voiți pôte, să diceți Bruto!

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maloru.

Cursulu pietei Braşov

din 14 Septembrie st. n. 1892

Sanonote romănesci Cump.	8.47	Vënd.	9.49
argintă romănescă	9.40	"	9.45
Napoleon-d'ori	9.48	"	9.50
Lire turcesci	10.48	"	10.75
Seris. fonc. „Albina“ 6%	101.	—	—
" " " 5%	100.—	"	101.—
Imperiali	9.65	"	9.68
Salbini	5.50	"	5.55
Libre rusesti	117.—	"	—
Mărci germane	58.20	"	58.65
Discontulă 6—8% pe an.			

Nr. 10567—1892 712,3-2.

PUBLICAŢIUNE.

Pentru ocuparea a două posturi de medic secundari în spitalul oraşenesc din loc, împreună cu câte un salariu

de 500 fl., cu locuinţa liberă în spital şi cu un deputat de lemne pentru foc de 24 metri cubici pe an, se escrie prin acesta concurs.

Reflectanţii, cari ca doctori de medicină au de a posede diploma valabilă pentru teritoriul de stat maghiar, au de aşi aşterne petiţiunile corespunzător instruite până în 1 Octombrie a. e. la prânz, 1 oră, acestui magistrat.

Obligămintele de serviciu pentru medicul secundar, sunt statorite în referitoră instrucţiune de serviciu, observându-se în fine, cum că după ocuparea ambelor posturi de medici secundari în amintitul spital se va introduce în spital serviciul permanent medical.

Braşov, 8 Septembrie 1892.

Magistratul oraşenesc.

Licitaţiunea verbală

Pentru arândarea definitivă pe 6 ani a stupinei Bisericii Sf. Nicolae din Braşov Scheiu, se va ţine Duminecă în 13 (25) Septembrie 1892 la 10 ore a. m. în sala de şedinţe a Comitetului parohial dela Biserica Sf. Nicolae din Scheiu, Prund.

Comitetul parohial.

918,3—1

Brassó vármegye igazoló választmányától.

Sz. 2—1892.

ig. vá.

Az 1886 évi XXI t. cz. 28 §-a értelmében a törvényhatóság igazoló választmánya által a. m. kir. adóhivatal kimutatása alapján az 1893-ik évre összeállított

Névjegyzéke

Brassó vármegye legtöbb adót fizetőinek.

Sorszám	NÉV	Foglalkozása	Lak-helye	Az egyszeres vagy kétszeresen számlított adó.		Az 1886 évi XXI t. cz. 26 §-a értelmében eszközölt kétszeres adóbeszámítási jogcíme.	Sorszám	NÉV	Foglalkozása	Lak-helye	Az egyszeres vagy kétszeresen számlított adó.		Az 1886 évi XXI t. cz. 26 §-a értelmében eszközölt kétszeres adóbeszámítási jogcíme.
				frt.	kr.						frt.	kr.	
1.	Czell Károly	szeszgyáros	Brassó	5321	40	gyógyszerész	54.	Dr. Muresianu Aurel	laptalajdonos	Brassó	529	15	
2.	Dr. Czell Vilmos	"	"	3905	84	ker. és ip. k. tag.	55.	Dr. Schwarz Frigyes	orvos	"	520	66	orvostudor
3.	ifj. Czell Frigyes	"	"	2421	18	"	56.	Schmidt Albert	magázó	"	521	04	
4.	ids. Czell Frigyes	"	"	2295	59	"	57.	Dr. Vajna Gábor	ügyvéd	"	519	26	ügyvéd
5.	Kammer Ede	vaskereskedő	"	2261	53	ker. és ip. k. tag.	58.	Schwarz András	magázó	"	509	93	
6.	Plekersfeld József lov.	kir. t. táblai bíró	"	2076	—	biró	59.	Lázár Gerő	kereskedő	"	504	81	ker. és ip. k. tag.
7.	Königcs Iános	iparos	"	1964	50	ker. és ip. k. tag.	60.	Dr. Gusb-th Ede	orvos	"	467	10	orvostudor
8.	Dr. Fabritius Jozsef	orvos	"	1609	86	orvostudor	61.	Bachmayer Gyula	ügyvéd	"	458	58	ügyvéd
9.	Ieckel Vilmos	haszonbérő	"	1372	32	gazdász	62.	Temesvári István	kereskedő	"	442	16	
10.	Nagy Jstván	bankig. zgató	"	1333	06	ker. és ip. k. tag.	63.	Beer Ignacz	magázó	"	440	74	
11.	Fleischer Mihály	mészáros	"	1331	12	" " " "	64.	Binder Frigyes	gabonakeresk.	"	434	49	
12.	Müller Gyula	fűszerkereskedő	"	1177	—	" " " "	65.	Schnell Károly	ügyvéd	"	419	10	ügyvéd
13.	Mayer Jozsef, kir. tan.	ügyvéd	"	1160	70	ügyvéd	66.	Adler Lipot	fenykepész	"	412	50	
14.	Popp B. György	kereskedő	"	1035	14	ker. és ip. k. tag.	67.	Dr. Fink Vilmos	orvos	"	414	46	orvostudor
15.	Ridely Frigyes	magázó	"	1031	31	" " " "	68.	S huster Károly	gyógyszerész	"	404	16	gyógyszerész
16.	Prentner Jozsef	lisztkereskedő	"	1008	—	ker. és ip. k. tag.	69.	Sálmén Frigys	ácsos	"	401	40	
17.	Dr. Bogdán Andor	tsz. jegyző	"	994	76	jogtudor	70.	Ludwig Ferencz	magázó	"	397	76	
18.	Manole Diamaudi	kereskedő	"	967	54	ker. és ip. k. tag.	71.	Flechtenmacher Károl	orvos	"	397	48	orvostudor
19.	Dr. Otrobán Nándor	petrolgyáros	"	958	56	orvostudor	72.	Gyertyánffy Emil	bőkereskedő	"	389	84	
20.	Langer Tamás	ny. kir. járásbíró	"	953	76	ügyvéd	73.	Kenyeres Károly	likörgyáros	"	380	16	
21.	Habermann János	sörfőző	"	946	78	" " " "	74.	Adam Károly	ügyvéd	"	374	38	ügyvéd
22.	Maager Jozsef	kir. közjegyző	"	933	18	ügyvéd	75.	Buntóiu András	kereskedő	"	374	18	
23.	Schlandt Gottlieb	börgyáros	"	910	—	ker. és ip. k. tag.	76.	Kugler Ete	gyógyszerész	"	373	—	gyógyszerész
24.	Ioannides György	petrolgyáros	"	829	33	" " " "	77.	Adler Jakab	pénzváltó	"	372	95	
25.	Teutsch Mihály	szűcs	"	813	28	ker. és ip. k. tag.	78.	Tartler Frigyes	őorvos	"	371	—	orvostudor
26.	Alexi Teochár	könyvnyomdász	"	779	64	" " " "	79.	ids. Rosenletz Voiku	juhtenyésztő	Hosszuf.	355	75	
27.	Düek György	ny. vsz. elnök	"	773	14	biró	80.	Schütz Wolfgang	kereskedő	Brassó	355	50	
28.	Korodi Mihály	iparos	"	769	46	ker. és ip. k. tag.	81.	Beldi Gustáv	magánhivataln.	Bécs	355	—	
29.	Zeidner Henrik	könyvkereskedő	"	761	46	" " " "	82.	Resch Károly	magázó	Brassó	351	25	
30.	Vasady Jozsef	vászokereskedő	"	745	08	ker. és ip. k. tag.	83.	Sotir Constantin	jogh. llgató	"	346	36	
31.	Drehsler Sándor	kávés	"	742	—	" " " "	84.	Málcher Mór	magázó	"	344	68	
32.	Copony Máton	papirgyáros	"	726	20	ker. és ip. k. tag.	85.	Bundschuh Lajos	ny. ezredes	"	343	37	
33.	Tartler Máton	magázó	"	705	74	" " " "	86.	Petrik János	gőr. k. esperes	"	343	02	lkész
34.	Schmidts Vilmos	ügyvéd	"	702	50	ügyvéd							
35.	Duşoiu János	fűszerkereskedő	"	696	64	ker. és ip. k. tag.							
36.	Fabricius Károly	kereskedő	"	681	44	" " " "							
37.	Stenner Ferencz	szersz. készítő	"	669	16	lapszerkesztő							
38.	Hemesch Henrik	mészáros	"	665	56	" " " "							
39.	Stenner Pál	magázó	"	664	71	" " " "							
40.	Brennerberg Gyula	kir. táblai bíró	"	663	48	biró							
41.	Popoviciu A. András	kereskedő	"	641	56	" " " "	1.	Fabricius Gustáv	kereskedő	Brassó	340	72	
42.	Steriu Constantin	kereskedő	"	640	34	" " " "	2.	Mics Lajos	bőkereskedő	"	339	30	
43.	Brennerberg Ferencz	sár. polgármest.	"	630	75	" " " "	3.	Stamm Traugott	vaskereskedő	"	337	78	
44.	Honigberger Frigyes	tőkepérez	"	610	27	" " " "	4.	Péter Mihály	cipész	"	332	75	
45.	Remenyik Jstván	nyugdíjintézet i.	"	598	90	" " " "	5.	Lukas János	földbirtokos	"	321	64	
46.	Fromm Márton	lisztkereskedő	"	594	03	" " " "	6.	Köpe Mih. István	földbirtokos	Hosszuf.	317	50	
47.	Reich Agoston	ügyvéd	"	586	67	ügyvéd	7.	Weiss Ede	vendéglős	Brassó	316	75	
48.	Henning Frigyes	földbirtokos	"	579	97	" " " "	8.	Sáfránó Emanuel	háztulajdonos	"	312	05	
49.	Jekel Gyula	ügyvéd	"	576	13	ügyvéd	9.	Olinger Györgv	kalapáros	"	306	73	
50.	Demian Simion	"	"	569	66	" " " "	10.	Steffes János	vendéglőbérő	"	305	68	
51.	Nemes Péter	kir. közjegyző	"	567	58	" " " "	11.	Stefani György	földbirtokos	Földvár	272	—	
52.	Paul Vilmos	lisztkereskedő	"	547	99	" " " "	12.	Papp László	kereskedő	Brassó	268	29 1/2	
53.	Papp István	kereskedő	"	536	59	ker. és ip. k. tag.	13.	Verzár Lukács	"	"	232	40 1/2	
							14.	Adler I. Rudolf	"	"	242	90	

P o t t a g o k

Mi is azon megjegyzéssel hoztatik köztudomásra, miszerint ezen névjegyzék mai napon kezdve jövő október hó 12-ik napjáig a vármegye főjegyzőnek irodájában ki lesz teve, az igazoló választmány pedig a névjegyzék végleges megállapítása céljából ülést jövő október 13-án s esetleg azt követő napon fogja tartani.

Ez ideig mind azok, a kik netalán ezen névjegyzék ellen felszólamlani, vagy az 1886 évi XXI t. cz. 26 §-ában megirt kedvezményt igénybevenni óhajtják, a hivatalos orák tartama alatt a vármegye főjegyzőjénél megjegyzéseiket megtehetik, illetve beadhatják.

Brassó, 1892 évi szeptember hó 10-én,

Roll Gyula,

kir. tan alispán elnök.

Tompa Sándor,

főjegyző.